

تدریس خدا شناسی در خطابه غدیر

قسمت هفدهم

دکتر وحید باقرپور کاشانی

Dr.Vahid Bagherpour Kashani

تدریس خداشناسی در خطابه غدیر

قسمت هفدهم

اهمّ عناوین: ↓↓

﴿ يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ وَالْعُيُونُ لَا تَرَاهُ ﴾

﴿ احاطه و درک خدا از هر چشمی در حالی که چشم‌ها او را نمی‌بینند.

﴿ ذات ربوبیت یک حقیقتی فرامادی است.

﴿ داستان درخواست قوم حضرت موسی مبنی بر دیدار خدا.

﴿ رؤیت خدا با چشم سر ممکن نیست.

﴿ رؤیت خدا با حقیقت ایمان به تعبیر مولا علی (عليه السلام).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نبی مهربانی در خطبه غدیر، بعد از اینکه هر آن چیزی که بر جمیع مخلوقات اعطاء می‌شود، فزونی آن، و هر توانگری و توانمندی که مخلوقات دارند به واسطه اوست، می‌فرمایند که:

{يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ وَالْعُيُونُ لَا تَرَاهُ}

«يَلْحَظُ» یعنی دریا بنده، یعنی در منظر او هستند، در منظر او می‌باشند.

«كُلَّ عَيْنٍ»، کل چشم‌ها. هر چشمی در منظر اوست.

او احاطه بر هر چشمی دارد. او هر چشمی را درک می‌کند.

{وَالْعُيُونُ لَا تَرَاهُ}

اما چشم‌ها او را نمی‌بینند، به او نمی‌رسند.

او چشم‌ها را تحت سیطره و احاطه علمی خود دارد. ولی چشم‌ها او را

نمی‌بینند! یعنی خداوند متعال، قابل رؤیت نیست.

خدا را با چشم سر نمی‌شود دید! چرا؟

چون آن چیزی که با چشم سر باید دیده بشود آن محسوس است.

آن چیزی که محسوس است باید ماده و از لواحق ماده باشد. و تمام این‌ها محدود و مخلوق هستند. و ذات ربوبیت یک حقیقتی فرامادی است. یک حقیقتی است که دارای ابعاد ثلاثه طول و عرض و ارتفاع نیست. دارای حرکت و سکون نیست. تبدیل قوه به فعلیت برای او معنا ندارد. مادی نیست. اما آن چیزی که با چشم دیده بشود ماده است. پس چرا خداوند دیده نمی‌شود؟

به خاطر اینکه خداوند ماده نیست که دیده بشود!
سالبه منتفی به انتفاء موضوع است.

در این خصوص آیاتی است از جمله در سوره مبارکه انعام آیه ۱۰۳:

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾؛

«چشم‌ها او را در نمی‌یابد، ولی او چشم‌ها را در می‌یابد و او لطیف و آگاه است.»

یا در سوره مبارکه اعراف، آیه ۱۴۳.

ما می‌بینیم که جمعی از اطرافیان حضرت موسی علی نبینا و آله و علیه السلام، خواستن از حضرت موسی که به خدا بگوید که خودش را به ما نشان دهد، و خداوند پیام آن‌ها را مستجاب بکند.

حضرت موسی علیه السلام چنین گفت؛ آیه نازل شد:

{وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ
تَرَانِي وَ لَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَ أَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ}

ترجمه آیه این است: «و چون قوم تقاضای دیدن خدا را کردند، حضرت
موسی با هفتاد نفر از بزرگان قوم بودند و وقت معینی به میعادگاه،
وعده گاه آمدند. و خدایش با وی سخن گفت. موسی عرض کرد، خدایا!
خود را به من نشان بده، آشکار بنما، که جمال تو را مشاهده کنیم.
خدا در پاسخ او فرمود: تا ابد نخواهی دید.»

{لَنْ تَرَانِي}

«لَنْ» نفی ابد را دارد، یعنی هیچ وقت!

چه این دنیا چه آن دنیا!

تا ابد نخواهی دید!

ولکن به کوه بنگر، اگر کوه طور به جای خود برقرار ماند تو نیز خواهی دید. پس آن گاه که تجلی خویش بر کوه تابش کرد، کوه را منک و متلاشی ساخت و حضرت موسی بیهوش افتاد. سپس که به هوش آمد عرض کرد: خدایا تو منزّه و برتر هستی، به درگاه تو، توبه کردم و من اولین کسی هستم که ایمان دارم.»

پس به حکم عقل و نصوص دینی، ذات ربوبیت قابل رؤیت نیست. از این جهت است که نبی اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند:

{يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ وَالْعُيُونُ وَ لَا تَرَاهُ}

ذات ربوبیت نه در خواب دیده می شود، نه در این دنیا دیده می شود، نه در پس از مرگ و برزخ و قیامت دیده می شود. بله در روایت است از امیرالمؤمنین سوال کردند آقا شما خدا را می بینید؟ فرمودند: خدایی که نبینم که عبادت نمی کنم، اما به حقیقت ایمان، نه اینکه با چشم سر.

با چشم سر خداوند متعال رؤیت نمی شود.

والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته.

@aparat.com/be
_sooye_zohoor

v_bagherpour_
kashani

@seratehagh1

besouyezohour

bagherpour-
kashani.com/

@serat12k

youtube.
com/c/seratehagh

https:
//naakhodaa.ir